

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА Б.А. БЕРЕЗОВСЬКОГО

8 січня, на 70-му році життя перестало битися серце Бориса Абрамовича БЕРЕЗОВСЬКОГО. Пішов з життя професор, чудовий лікар, відомий вчений.

Закінчивши на відмінно середню школу, він, як і мріяв, вступив до медичного інституту. Але розпочалась війна і військовий зв'язківець Березовський встиг повоювати на чотирьох фронтах, відлежати в госпіталі. Потім-все ж таки Київський медінститут, клінічна ординатура, дисертація на тему "Патологія периферійного відділу нервової системи у хворих туберкульозом", направлення на роботу до Вінницького медінституту.

З 1954 року – асистент, потім доцент, завідувач кафедри туберкульозу, яку ж сам і створив. У 1970 році – докторська дисертація на тему "Матеріали до соціально-гігієнічного і клініко-епідеміологічного обґрунтування ліквідації туберкульозу як розповсюдженого захворювання", у 1973 році – звання професора.

За цей час під впливом Б.А.Березовського зміни на краще відбулися в діяльності об-

ласного протитуберкульозного диспансеру. На його базі оволодівали азами фтізіатрії сотні майбутніх лікарів. Десятки наукових праць видав Борис Абрамович, під його керівництвом виконано 2 докторських, 6 кандидатських дисертацій.

Він був блискучим лектором, талановитим педагогом, неодноразово виступав з доповідями з самих високих трибун. Був членом Президії Українського наукового товариства лікарів-фтізіатрів, багато років керував обласним товариством, входив до складу Вченої Ради інституту.

Його любили всі: і студенти, і викладачі, і лікарі, а особливо хворі, до яких він ставився з особливою увагою і співчуттям. Всі, хто знав шановного Бориса Абрамовича, назавжди збережуть пам'ять про його добре серце, світлий розум.

**Колектив кафедри.
Правління асоціації лікарів-
фтізіатрів, пульмонологів,
алергологів та імунологів.**